

Horrorslacht laat zien: de vleesindustrie is doorgedraaid

24 maart 2017 06:22

Afschuwelijke beelden van een Belgische varkensslachterij vlogen gisteren het internet over. Maar zijn deze praktijken nou echt zo verbazingwekkend? Nee, als je vlees tegen zulke lage kosten wil produceren, wordt het dier vanzelf de dupe, betoogt Esther Ouwehand, Tweede Kamerlid voor de Partij voor de Dieren.

"Hoogwaardige kwaliteit, betrouwbaar ambachtelijk vakmanschap", de keur- en kwaliteitsslager laat zich er graag op voorstaan. Wie de moed heeft [de beelden van de dierenrechtenorganisatie Animal Rights](#) te bekijken die undercover werden gefilmd in het grootste slachthuis van België weet beter.

In de slachterij waar Nederlandse keur- en kwaliteitsslagers volgens berichten hun vlees inkopen, worden dieren op de meest gruwelijke manieren de dood in gejaagd. Ze worden de slachtgang in geschopt en geslagen, aan hun oren of hun poten voortgetrokken en met elektrische stroomstoten bewerkt. Talloze varkens worden levend opgetakeld en onverdoofd de keel doorgesneden, waarna sommige dieren pas de (verdrinkings-)dood vinden in het broeibad.

Mag dit allemaal? Nee, dat mag niet. Uit de beelden blijkt dat zo'n beetje alle regels voor dierenwelzijn en voedselveiligheid met voeten worden getreden. Het is een grote schande dat vlees uit dit slachthuis gewoon in de Nederlandse schappen ligt. Dit slachthuis moet onmiddellijk zijn deuren sluiten, zoveel is duidelijk.

Maar verbaast het, die mensonterende behandeling van dieren in een slachthuis net over de grens? Nee, dat ook niet. Zo veel mogelijk vlees tegen zo laag mogelijke kosten: dat betekent letterlijk massaslacht in slachterijen door heel Europa - ook in Nederland. Reken maar uit: er worden in ons land iedere dag meer dan 1 miljoen dieren gedood. Dat zijn er gemiddeld 1000 per minuut - dag en nacht, jaar in, jaar uit.

Varkens, kalveren en kippen, opgepropt in kratten, worden uur na uur aangevoerd bij het slachthuis, nadat ze vaak al een urenlange rit achter de rug hebben in de veewagen. Uitgeput, gestrest en niet zelden gewond belanden ze in de slachtgangen, waar in een moordend tempo massaproductie wordt gedraaid. Ook in Nederland worden er wel 650 varkens per uur opgehangen aan een slachtlijn. De aangestelde controleurs hebben nog geen vijf seconden om een varken te keuren.

Zou in een industrie die zulke enorme aantallen dieren tegen zo laag mogelijke kosten tot vlees verwerkt, werkelijk het belang van dierenwelzijn en voedselveiligheid tellen? Talloze vleeschandalen - van dierenmishandeling tot gevaren voor de volksgezondheid - laten zien van niet. Van banken wordt wel gezegd dat ze *'too big to fail'* zijn, te groot om te laten falen. Van de vleesindustrie moeten we constateren dat die *'too big to control'* is geworden: te groot, te massaal om op deugdelijke wijze onder controle te houden.

Ook de Onderzoeksraad Voor Veiligheid trok in 2014 snoeiharde conclusies. In Nederland geproduceerd vlees én het geïmporteerde vlees, zo schreef de Raad, is simpelweg niet veilig.

En ook: de sector deinst er niet voor terug om de wet te overtreden. Het zelfreinigend vermogen van de sector schiet ernstig tekort en is niet geschikt voor verregaande private regulering. De politiek heeft de voedselschandalen over zich afgeroepen: in de besluitvorming stond niet de verbetering van het toezicht voorop, maar de wens om de lasten voor de overheid en het bedrijfsleven te verminderen, zo concludeerde de Onderzoeksraad.

Er is maar één oplossing: de korte termijn economische belangen van de vleesindustrie mogen niet langer boven dierenwelzijn en volksgezondheid worden geplaatst. Hard ingrijpen is broodnodig. Om te beginnen een forse verlaging van het aantal dieren dat wordt geslacht - en daarmee een substantiële verlaging van de snelheid waarmee dieren door het slachthuis worden gejaagd. En: onmiddellijk verplicht cameratoezicht in alle Nederlandse en Europese slachthuizen.

Esther Ouwehand

Tweede Kamerlid Partij voor de Dieren